

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

fiduciam operum ac legis seponerent. Et Petrus inquit: Huic omnes testimonium perhibent, &c. Hæc Act. 10.
 est enim gloria gratiæ Dei, qua laudari vult Deus, Eph. 1. Si autem hæc exteriora fiunt ad exercitium fidei & corporis in seruitium proximi ad laudē & gloriam Dei, nihil nocebunt: sola ergo mala intentio, id est, caput serpentis, amputandum est. Sancti Patres habuerunt & ordinârunt varios ordines, disciplinas, ac scholas ad exercitium in laudem Dei: (quemadmodum D. Hieronymus de opere Monachorum librum scripsit) non vt tales essent potissimus cultus Dei, ac si quis doceret puerum artem lanificiam, (vt olim Monachi operabantur) vt hæc ars esset via ad salutem & probitatem, & iuuenis hanc artem exerceret ea intentione, vt per illam oporteat eum saluari, & quod sine hac arte nõ haberet salutem: nonnè hîc stultus esset tam magister, quàm discipulus? Sed si via ad salutem & probitatem fidei in Christum tribuitur, tunc artificiũ sine periculo exercetur. At inquis: Sic similis erit laicus Sacerdoti vel Monacho, Respõdeo, illorum officia plurimùm differunt, sicut cœlũ & terra: quia ergo Sacerdos agit officium spiritus & salutis, Laicus verò officium corporis & enurritionis, ideò plurimùm dissimiles sunt ratione officiorum, licet non Fidei. Liberè seruare ordinẽ, sic intelligendum est, ne talis obseruatio ligata sit ad opinionem iustitiæ & salutis, non vt contemnatur ex libertate carnis. Sic de alijs statutis, ritibus, &c. Ecclesiæ iudicandum est.

CAPVT XXX.

ARGVMENTA.

1. *Quomodo mors & supplicium Christi sit in redemptionem fidelium, sanctorum autem martyrium in testimonium fidei in Christum, & exhortationem constantiæ.*

H 3

2. Quod

2. *Quòd Christus sua morte meruit solus omnibus sanctis & hominibus hæc duo, remissionem peccatorum & calum, quod nullus sanctorum suo martyrio sibi mereri potuit.*
3. *Quòd Christi mors meruit omnibus creditibus capitale bonum, sanctorum autem martyrium, accidentale in celo secundum gradus.*

1. **P**ropheta Esaias inquit capite 53. Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum, ergò solus ipse Christus mortuus est pro peccatis totius mundi, vel hominum in mundo: & nullus Martyrum passus est pro mundo aut singulari homine, vel suo martyrio illum saluaret. Quarè solus vnus est mediator Dei & hominum homo Christus Iesus, qui dedit nobis semetipsum redemptionem pro omnibus, 1. Timoth. 2. & 1. Ioan. 2. Ipse est propiciatio pro peccatis totius mundi, quoniam mortuus est pro peccatis nostris, & resurrexit propter iustificationem nostram, Romanorum 4. Ergò mors & supplicium Christi, pro totius mundi redemptione est facta, quatenus nos redimeret à potestate Sathanæ, mortis & inferni, ipse vnicus est saluator. Et quoniam hoc omnes qui salutem & iustitiam quærunt, credere debent, quoniam CHRISTVS mortuus est pro peccatis nostris, & resurrexit propter nostram iustificationem, ideo sancti Dei homines, quos Spiritus sanctus hæc fide iustificauit & sanctificauit in testimonium, quòd hæc sit vera fides, saluans hominem, ipsi nedum ore illam sunt confessi aut corde, sed etiam opere & martyrio ac morte, qua testificati sunt fidem suam nobis in exemplum constantiæ, sicut dicitur ad Hebr. 11. Sancti per fidem vicerunt regna, &c. Et iterum: Lapsi

dati sunt, secti sunt, &c. Ideò multa millia testium, id Heb. 11.
 est, sanctorum martyrum, habet nostra fides. Nec ad-
 uersus eam præualebunt portæ inferorum, Matthæi
 16. Sed martyrium sanctorum licet sit testimonium
 fidei, nullatenus tamen sancti alicuius mors & sup-
 plicium facta est pro redemptione totius mundi, si-
 cuti vnica Christi mors. In solum Christum posuit
 Pater omnia nostra peccata, qui solus est victima pro
 salute totius mundi, sicut Christus ipse dicit Mat. 26.
 Hoc est corpus meum, quod pro vobis traditur, & san-
 guis qui pro vobis effunditur, &c,

Christus solus omnibus hominibus, & sanctis 2.
 meruit hæc duo, reconciliationem, id est, remissio-
 nem & vitam: & nullum martyrium sancti alicuius,
 quantumcunque acerbum, hæc duo sibi mereri po-
 tuit. Nam sancti, puri homines sunt: Christus, Deus
 & homo: martyrium sanctorum, opus finitum: Chri-
 sti mors, virtus infinita: ergò nemo putare debet, quod
 Sancti semetipsos suo martyrio saluauerint. Sed oportet
 omnes confugere ad Christi sanguinem & mor-
 tem, de cuius plenitudine oportet accipere omnes,
 Ioan. 1. Etiam beata virgo virtute passionis Christi
 saluata est, non propria sanctitate: nam virtus passio-
 nis accipi vult fide in Christum, ideò inquit 1. Ioan. 1.
 Sanguis Iesu Christi emundat nos ab omni peccato:
 ad Coloss. 1. Omnia pacificans per sanguinem crucis
 eius. Et 1. Petr. 1. Empti estis precioso sanguine Chri-
 sti Ioan. 1. Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi,
 &c. Nullus ergò martyr potuit sibi ipsi impetra-
 re remissionem & vitam æternam, quanuis partici-
 pationem. Sed hoc solum est in Christum translatum.
 In sanguine Christi saluati sunt ab initio mundi om-
 nes sancti, prophetæ, martyres, virgines, confessores,
 viduæ, & hodiè quotquot viuentium saluantur: quia
 vnica victima est Christus. Nulla ergò pœna vel mar-
 tyrii cuiuscunq; sancti, æqualis est virtutis cum morte
 Christi:

Christi: per illum complacuit Patri, reconciliari & pacificari omnia, id est, per sanguinem & crucem eius, siue quæ in cœlis sunt, siue quæ in terris, Colof. 1. Ergo omnis qui credit in illum, saluabitur Ioannis tertio.

3:

1. Cor. 2.

Capitale bonum, scilicet remissionem peccatorum & cælum, meruit omnibus solus Christus, ut dictum est: & hoc fide accipitur ante omne opus vel quodcunque martyrium, scilicet in Baptismo. Nam hæc fides comunicat nobis Christi bona: At inquis: Nunquid sunt frustra tot crudelia supplicia passi martyres? nihil illis meruerunt? absit. Meruerunt enim ingentia præmia, quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, &c. Esa. 64. Nam Apostolus ait 1. Corint. 3. Vnusquisque mercedem accipiet secundum suum laborem, id est, secundum gradus sui laboris & supplicij. Sed hoc præmium dicitur accidentale, seu additamentum ultra essentialia & capitale bonum, quod iam fide acceperunt sancti ante martyrium. Illi enim qui multa & diuersa passi sunt pro fide Christi, magna habebunt præmia Mat. 5. Merces vestra copiosa est in cælo. Promittit quoque illis Christus regnum cœlorum, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, id est, ipse promittit gratuita sua voluntate: non quod ipsum martyrium hoc mereatur, sed ipse Deus propter Christum vult ita compensare ingentibus præmijs in cælo martyrium & confessionem fidei, & cum ipso cælo, quod solus ipse meruit. Non ergo frustra passi sunt sancti martyres, nec erunt illis sua supplicia sine præmio. Sicut enim differt stella à stella in claritate & magnitudine, ut Apostolus ait 1. Cor. 15. Sic erit in resurrectione mortuorum. Multæ enim in cælo sunt mansiones, Ioan. 14. & unicuique reddetur secundum gradus laborum suorum, Matt. 16. Sic duplici præmio coronat Deus fidelium opera, & maximè persecutiones & supplicia, quoad accidentale præmium: ergo in cælo erunt gloriosi S. Apostoli

Apostoli & martyres, &c. Sed inquis: Sufficit mihi capitale præmium per solam fidem acquirendum, non curo accidentale: si tantum habeo cælum, præmia in cælo non curo. Respondeo, quod existens sine peccato & credens in Christum, is apprehendit capitale bonum: deinde, qui iam iustificatus, facit etiam bona opera & patitur crudelia martyria, persecutiones, exilia: ille ultra capitale bonum & promissionem, accipit etiam accidentale bonum, coronam iustitiæ, &c. adde quod capitale bonum, id est, cælum, non retinetur si quis secundum carnem ambulat, Roma. 8. Unde necessario sequi debet obediëntia legis in omnibus fidelibus: quod si quis vocatur ad martyrium, id singulare donum est, ac suam habebit coronam &c.

Insuper meritum & donum sic intelliguntur, quia solus Christus meruit cælum, remissionem peccatorum, gratiam Patris: quæ nos mereri non potuimus, sed gratis accepimus per fidem in Christum: attamen opera iustificatorum, merentur dona in hac & post hæc vitâ. Dona ergo varia ex gratia confert Deus pro operibus nostris in cælo & hic in terris. Meritum autem salutis, transfertur in solum Christum. Si ergo est aliquis, qui sentit se sine peccato esse, & nouit se veram & viuam habere fidem, is dicere potest: sufficit mihi essenziale bonum: sed ubi talis reperitur? Ergo nullus hoc dicere poterit. Nam non solum Fides, sed etiam charitas exigitur. Fides essenziale præmium, charitas accidentale apprehendit: sed Fides & charitas nolunt separari & distingui. Porro martyres dicuntur, quos tyranni capitis supplicio affecerunt propter fidem in Christum: Confessores autem sunt, quos hæretici multipliciter vexarunt, ac doctrinæ ipsorum contradixerunt, qua erudiebant Ecclesiam vniuersam, & ordinabant cultum Dei in orationibus & canticis suis.